Zbulesa

1 i cili dëshmoi fjalën e Perëndisë dhe dëshminë e
Jezu Krishtit, dhe të gjitha gjërat që pa. 2 Lum ai që
lexon dhe lum ata që dëgjojnë fjalët e kësaj profecie
dhe që ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse
koha është afër. 3 Gjoni, shtatë kishave që janë në
Azi: hir për ju dhe paqe nga ana e atij që është
dhe që ishte dhe që do të vijë; edhe nga të shtatë
frymërat që janë përpara fronit të tij, 4 dhe nga
Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri prej së
vdekurish dhe Princ i mbretërve të dheut. 5 Atij që
na deshi dhe na lau nga mëkatet tona në gjakun e
tij, dhe na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë
dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në
shekuj të shekujve. Amen. 6 Ja, ai vjen me retë
dhe çdo sy do ta shohë, edhe ata që e tejshpuan;
dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë për të.
Po, amen. 7 "Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe
mbarimi", thotë Zoti "që është dhe që ishte dhe që
vjen, i Plotfuqishmi". 8 Unë, Gjoni, që jam edhe
vëllai juaj dhe pjestar bashkë me ju në pikëllimin,
në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, isha
në ishullin që quhet Patmos, për fjalën e Perëndisë
dhe për dëshminë e Jezu Krishtit. 9 Isha në Frymë
ditën e Zotit dhe dëgjova pas meje një zë të madh
si nga një bori, 10 që thoshte: "Unë jam Alfa dhe
Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë sheh, shkruaji
në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë
në Azi: në Efes, në Smirnë, në Pergam, në Tiatirë,
në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice". 11 Dhe u

solla të shoh zërin që foli me mua. Dhe, si u solla,
pashë shtatë shandanë ari 12 dhe, në mes të shtatë
shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të
veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe
ngjeshur me një brez ari në gjoks. 13 Dhe kryet e
tij dhe flokët e tij ishin të bardhë si lesh i bardhë,
si bora, dhe sytë e tij e ngjanin një flake zjarri.
14 Dhe këmbët e tij ngjanin me bronz të kulluar, si
të skuqur në furrë dhe zëri i tij si zë shumë ujërash.
15 Dhe kishte në dorën e tij të djathtë shtatë yje dhe
nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë, me dy
tehe, dhe fytyra e tij si dielli që ndrin me forcën
e tij. 16 Dhe kur e pashë, rashë para këmbëve të tij
si i vdekur. Dhe ai vuri dorën e tij të djathtë mbi
mua, duke më thënë: "Mos u tremb! Unë jam i pari
dhe i fundit, 17 dhe i gjalli; isha i vdekur, por ja,
jam i gjallë në shekuj të shekujve, amen; dhe unë i
kam çelësat e vdekjes e të Hadesit. 18 Shkruaj, pra,
gjërat që pe, ato që janë dhe ato që do të ndodhin
pas atyre, 19 misterin e të shtatë yjeve që ti pe në
të djathtën time, dhe të shtatë shandanëve prej
ari. Të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave,
dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat".
20 "Engjëllit të kishës në Efes shkruaji: këtë thotë
ai që mban të shtatë yjet në të djathtën e tij dhe që
ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari.

2

1 Unë i njoh veprat e tua, mundin tënd dhe
durimin tënd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijtë;
ti i vure në provë ata që pretendojnë se janë
apostuj dhe nuk janë dhe i gjete gënjeshtarë. 2 Ti
ke duruar, ke qëndrueshmëri dhe për hir të emrit

tim je munduar pa u lodhur. 3 Por kam diçka
kundër teje, sepse dashurinë tënde të parën e le.
4 Kujtohu, pra, se nga ke rënë, pendohu, dhe bëj
veprat e para; në mos do të vi së shpejti te ti dhe
do ta luaj shandanin tënd nga vendi i vet, nëse nuk
pendohesh. 5 Por ti ke këtë, që i urren veprat e
Nikolaitëve, që i urrej edhe unë. 6 Kush ka veshë,
le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave: kujt
fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është
në mes të parajsës së Perëndisë". 7 "Dhe engjëllit të
kishës në Smirnë, shkruaji: këtë thotë i pari dhe i
fundit, që qe i vdekur dhe kthehej në jetë. 8 Unë i
njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varfërinë (por
ti je i pasur) dhe blasfeminë e atyre që e quajnë
veten Judenj, por nuk janë, por janë një sinagogë
e Satanit. 9 Mos ki frikë nga ato për të cilat do të
vuash; ja, djalli do të hedhë disa prej jush në burg,
që të provoheni, dhe ju do të keni shtrengim për
dhjetë ditë. Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të
të jap kurorën e jetës. 10 Kush ka veshë, le të dëgjojë
atë që Fryma u thotë kishave: kush fiton nuk do
të preket nga vdekja e dytë". 11 "Dhe engjëllit të
kishës në Pergam, shkruaji: Këto gjëra thotë ai
që ka shpatën e mprehtë me dy tehë: 12 Unë i di
veprat e tua dhe ku banon, atje ku është froni i
Satanit; dhe ti mbahesh fort tek emri im dhe nuk
e mohove besimin në mua, edhe në ato ditë kur
Antipa, dëshmitari im, besnik, u vra midis jush, atje
ku banon Satani. 13 Por kam disa gjëra kundër teje:
sepse ke aty disa që mbajnë mësimin e Balaamit,
i cili e mësoi Balakun t'u vërë një gurë pengese
përpara bjive të Izraelit që të hanë flijime idhujsh
dhe të kurvërojnë. 14 Kështu ti ke edhe disa që

mbajnë mësimin e Nikolaitëve, të cilën gjë e urrej.
15 Pendohu, përndryshe do të vij së shpejti te ti dhe
do të luftoj kundër tyre me shpatën e gojës sime.
16 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë
kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga mana që
është fshehur; dhe do t'i jap një gur të bardhë,
dhe mbi gur është shkruar një emër i ri, të cilin
s'e njeh askush, përveç atij që e merr". 17 "Edhe
engjëllit të kishës në Tiatirë shkruaji: Këto gjëra
thotë Biri i Perëndisë, ai që ka sytë si flakë zjarri
dhe këmbët e tij janë të ngjashëm me bronz të
shkëlqyeshëm. 18 Unë i njoh veprat e tua, dashurinë
tënde, besimin tënd, shërbimin tënd, durimin tënd
dhe di që veprat e tua të fundit janë më të shumta
se të parat. 19 Por kam disa gjëra kundër teje,
sepse ti e lejon gruan Jezabel, që e quan veten
profeteshë, të mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët
e mi të kurvërojnë dhe të hanë gjëra të flijiuara
idhujve. 20 Dhe i dhashë kohë që të pendohet
për kurvërinë e saj, por ajo nuk u pendua. 21 Ja,
unë e flakë atë në një shtrat vuajtjesh, dhe ata që
kurvërojnë me të, në shtrëngim të madh, po nuk
u penduan për veprat e tyre; 22 Dhe do t'i godas
me vdekje bijtë e saj; dhe të gjitha kishat do të
njohin se unë jam ai që heton mendjet dhe zemrat;
dhe do t'i jap gjithsecilit nga ju sipas veprave të
veta. 23 Por juve dhe të tjerëve që janë në Tiatirë,
që nuk kanë këtë doktrinë dhe nuk i kanë njohur
thellësirat e Satanit, siç e quajnë ata, unë them:
nuk do të vë barrë tjetër mbi ju; 24 por mbajeni
fort atë që keni, derisa të vij. 25 Dhe kujt fiton dhe
i ruan deri në fund veprat e mia, do t'i jap pushtet

mbi kombet; 26 dhe ai do t'i qeverisë ata me një
shufër hekuri dhe ata do të thyhen si enë argjile,
sikurse mora edhe unë pushtet prej Atit tim; 27 dhe
unë do t'i jap atij yllin e mëngjesit. 28 Kush ka
veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave".
29 "Dhe engjëllit të kishës në Sardë shkruaji: këto
gjëra thotë ai që ka të shtatë Frymërat e Perëndisë
dhe të shtatë yjet. Unë i di veprat e tua; ti ke emrin
se jeton, por je i vdekur.

3

1 Ji syçelë dhe forco mbetjen e gjërave që gati po
vdesin, sepse nuk i gjeta të përkryera veprat e tua
përpara Perëndisë tim. 2 Kujto, pra, atë që more
dhe dëgjove, dhe ruaje edhe pendohu. Po të mos
rrish zgjuar, unë do të vij te ti si vjedhës, dhe nuk
do të dish në ç'orë do të vij te ti. 3 Por ke disa
veta në Sardë, që nuk e ndotën petkat e tyre; edhe
do të ecin me mua të veshur në të bardha, sepse
janë të denjë. 4 Kush fiton do të vishet me rroba
të bardha dhe unë nuk do ta fshij emrin e tij nga
libri i jetës, por do të rrëfej emrin e tij përpara Atit
tim dhe para engjëjve të tij. 5 Kush ka veshë, le
të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". 6 "Dhe
engjëllit të kishës së Filadelfisë shkruaji: këtë thotë
i Shenjti, i Vërteti, ai që ka çelësin e Davidit, ai që
hap dhe askush nuk mbyll; dhe mbyll dhe askush
nuk hap. 7 Unë njoh veprat e tua; ja, të vura përpara
një dere të hapur që asnjëri nuk mund ta mbyllë;
sepse ke pak forcë, dhe e ruajte fjalën time edhe
nuk mohove emrin tim. 8 Ja, unë do të dorëzoj disa
nga sinagoga e Satanit, që e quajnë veten Judenj,
dhe nuk janë, por gënjejnë; ja, unë do t'i bëj të

vijnë dhe të bien përmbys përpara këmbëve të tua,
dhe do të njohin se unë të kam dashur. 9 Sepse
e ruajte fjalën e durimit tim, edhe unë do të të
ruaj ty nga ora e sprovës që do të vij mbi gjithë
botën, për të provuar ata që banojnë mbi dhe. 10 Ja,
unë vij shpejt; mbaje fort atë që ke, që të mos të
marrë ndokush kurorën tënde. 11 Kush fiton do
ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim, dhe
ai nuk do të dalë më përjashta; dhe do të shkruaj
mbi të emrin e Perëndisë tim, dhe emrin e qytetit
të Perëndisë tim, të Jeruzalemit të ri, që zbret
nga qielli nga Perëndia im, dhe emrin tim të ri.
12 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë
kishave". 13 "Dhe engjëllit të kishës në Laodice
shkruaji: këtë thotë Ameni, Dëshmitari besnik dhe
i vërtetë, Fillimi i krijesës së Perëndisë. 14 Unë njoh
veprat e tua, që ti nuk je as i ftohtë as i ngrohtë. Do
të doja të ishe i ftohtë ose i ngrohtë! 15 Por, mbasi je
kështu i vakët, dhe as i ftohtë e as i ngrohtë, unë do
të të vjell nga goja ime. 16 Sepse ti thua: "Unë jam
i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë për asgjë";
edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i
verbër dhe i zhveshur. 17 Të këshilloj të blesh nga
unë ar të kulluar në zjarr që të bëhesh i pasur; edhe
petka të bardhë që të vishesh dhe të mos duket
turpi i lakuriqësisë sate; edhe vajos sytë e tu me
kolir, që të shohësh. 18 Unë të gjithë ata që i dua
i qortoj dhe i ndëshkoj; prandaj ji i zellshëm dhe
pendohu. 19 Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas;
nëse dikush dëgjon zërin tim dhe të hapë derën, unë
do të hyj tek ai dhe do të ha darkë me të dhe ai me
mua. 20 Kujt fiton do t'i jap të ulet me mua mbi

fronin tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me
Atin tim mbi fronin e tij. 21 Kush ka veshë, le të
dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave". 22 Pas këtyre
gjërave, pashë dhe ja, një derë u hap në qiell dhe
zëri i parë që kisha dëgjuar të fliste me mua si bori,
tha: "Ngjitu këtu dhe do të të tregoj gjërat që duhet
të ndodhin pas këtyre gjërave".

4

1 Dhe menjëherë erdha në frymë; dhe ja, një
fron ishte në qiell dhe mbi fron rrinte një i ulur.
2 Dhe ai që ishte ulur nga pamja i ngjante një guri
diaspri dhe sardi; dhe rreth fronit ishte një ylber
që i ngjante smeraldit. 3 Dhe rreth e qark fronit
ishin njëzet e katër frone, dhe mbi frone pashë
ndenjur njëzet e katër pleq të veshur me petka
të bardha; dhe mbi kryet e tyre kishin kurora:
4 dhe nga froni shpërthenin vetëtima, bubullima
dhe zëra; dhe përpara fronit ishin shtatë llamba të
ndezura, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë.
5 Dhe përpara fronit ishte si një det i qelqtë që i
ngjante kristalit, dhe në mes të fronit dhe përreth
fronit katër kafshë, që ishin plot me sy përpara dhe
prapa. 6 Qenia e parë e gjallë ishte e ngjashme
me një luan, edhe qenia e dytë e gjallë e ngjashme
me një viç, edhe qenia e tretë e gjallë kishte fytyrë
si të njeriut, edhe e katërta ishte e ngjashme me
një shqiponjë në fluturim. 7 Edhe të katër qeniet
e gjalla kishin secila nga gjashtë krahë përqark,
edhe përbrenda ishin plot me sy; dhe nuk pushojnë
kurrë, as ditë as natë, duke thënë: "I shenjtë, i
shenjtë, i shenjtë është Zoti Perëndi, i Plotfuqishmi,
që ishte, që është dhe që do të vijë!". 8 Sa herë që

qeniet e gjalla i japin lavdi, nder e të falenderim
atij që rri ulur mbi fron, atij që rron në shekuj
të shekujve, 9 të njëzet e katër pleq bien përmbys
përpara atij që rri mbi fron dhe adhurojnë atë që
jeton në shekuj të shekujve dhe i hedhin kurorat
e tyre përpara fronit, duke thënë: 10 "Ti je i denjë,
o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë,
sepse ti i krijove të gjitha gjëra, dhe nëpërmjet
vullnetit tënd ekzistojnë dhe u krijuan". 11 Pastaj
pashë në dorën e djathtë të atij që rrinte ulur mbi
fron, një libër të shkruar përbrenda dhe përjashta,
të vulosur me shtatë vula.

5

1 Dhe pashë një engjëll të fuqishëm, që
proklamoi me zë të madh: "Kush është i denjë
të hapë librin dhe të zgjidhë vulat e tij?". 2 Po
kurrkush, as në qiell, as mbi dhe, as nën dhe, nuk
mund të hapte librin e ta shihte atë. 3 Edhe unë
qaja shumë, sepse s'qe gjetur asnjë i denjë të hapë
dhe të lexojë librin, dhe as ta shohë. 4 Atëherë një
nga pleqtë më tha: "Mos qaj; ja, Luani i fisit të
Judës, Rrënja e Davidit, fitoi të hapë librin dhe të
zgjidhë të shtatë vulat e tij". 5 Dhe pashë, në mes
të fronit dhe të katër gjenieve të gjalla dhe në mes
të pleqve, një Qengj si i therur, i cili kishte shtatë
brirë dhe shtatë sy, që janë të shtatë Frymërat e
Perëndisë, të dërguar në gjithë dheun. 6 Ai erdhi
dhe mori librin nga dora e djathtë e atij që rrinte
mbi fron. 7 Dhe, mbasi e mori librin, të katër
qeniet e gjalla dhe të njëzet e katër pleqtë ranë
përmbys përpara Qengjit, duke pasur secili një
qeste dhe disa kupa ari plot me erë të këndshme, të

cilat janë lutjet e shenjtorëve. 8 Dhe këndonin një
këngë të re duke thënë: "Ti je i denjë ta marrësh
librin dhe të hapësh vulat e tij, sepse ti u there, dhe
me gjakun tënd na bleve te Perëndia nga çdo fis,
gjuhë, popull dhe komb, 9 dhe na bëre mbretër dhe
priftër për Perëndinë tonë, dhe do të mbretërojmë
mbi dhe". 10 Pastaj pashë, dhe dëgjova zërin e
shumë engjëjve përqark fronit, qenieve të gjalla
dhe pleqve; dhe numri i tyre ishte dhjetë mijëra
dhjetë mijërash dhe mijëra mijërash, 11 që thoshnin
me zë të madh: "I denjë është Qengji që u ther,
të marrë fuqinë, dhe pasurinë, dhe diturinë, dhe
forcën, dhe nderin, dhe lavdinë, dhe bekimin".
12 Edhe dëgjova çdo krijesë që është në qiell, mbi
dhe, nën dhe dhe ato që janë në det dhe gjitha
gjërat sa janë në to, që thoshnin: "Atij që rri ulur
mbi fron dhe Qengjit i qofshin bekimi, nderi,
lavdia dhe forca në shekuj të shekujve". 13 Dhe
të katër qeniet e gjalla thoshnin: "Amen!". Dhe
të njëzet e katër pleq ranë përmbys dhe adhuruan
atë që rron në shekuj të shekujve. 14 Pastaj pashë
kur Qengji hapi të parën nga të shtatë vulat, dhe
dëgjova një nga të katër qeniet e gjalla që thoshte
si me zë bubullime: "Eja e shiko".

6

1 Dhe unë pashë, dhe ja, një kalë i bardhë. Dhe
ai që e kalëronte kishte një hark; dhe atij iu dha
një kurorë, dhe ai doli jashtë si fitimtar dhe për
të fituar. 2 Kur ai hapi vulën e dytë, dëgjova qe-
nien e dytë të gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko".
3 Atëherë doli jashtë një kalë tjetër i kuq; dhe atij
që e kalëronte iu dha të hiqte paqen nga dheu

që njerëzit të vrasin njëri-tjetrin, dhe iu dha atij
një shpatë e madhe. 4 Dhe kur ai hapi vulën e
tretë, dëgjova qenien e tretë e gjallë që thoshte:
"Eja dhe shiko". Dhe pashë dhe ja, një kalë i
zi; dhe ai që e kalëronte kishte një peshore në
dorën e tij. 5 Dhe dëgjova një zë në mes të katër
qenieve të gjalla duke thënë: "Një kenik gruri për
një denar, dhe dy kenikë elbi për një denar; dhe
mos dëmto vajin, as verën". 6 Kur ai hapi vulën e
katërt, dëgjova zërin e qenies së katërt të gjallë që
thoshte: "Eja dhe shiko". 7 Dhe unë pashë, dhe
ja një kalë i zbehtë; dhe ai që e kalëronte emrin
e kishte Vdekja, dhe Hadesi vinte pas tij. Dhe iu
dha atyre pushtet përmbi një të katërtën e dheut, të
vrasin me shpatë dhe me zi buke e me vdekje, dhe
nëpërmjet bishave të dheut. 8 Dhe kur hapi vulën
e pestë, unë pashë nën altar shpirtrat e atyre që
ishin therur për shkak të fjalës së Perëndisë dhe
për shkak të dëshmisë që kishin; 9 dhe ata thirrën
me zë të madh duke thënë: "Deri kur, o Zot, që je
i Shenjtë dhe i Vërtetë, nuk gjykon dhe nuk merr
hak për gjakun tonë nga ata që banojnë mbi dhe?".
10 Dhe secilit prej tyre ju dha një petk i bardhë dhe
ju thanë që të preheshin edhe për pak kohë, deri
sa të plotësohej numri edhe i bashkëshërbëtoreve e
tyre dhe i vëllezërve të tyre që duhet të vriteshin
posi ata. 11 Dhe pashë, kur ai hapi vulën e gjashtë;
dhe ja, u bë një tërmet i madh, dhe dielli u bë i zi si
një thes prej leshi, dhe hëna u bë si gjak; 12 dhe yjet
e qiellit ranë mbi dheun, ashtu si fiku hedh fiqtë e
paarrirë kur e tund një erë e madhe. 13 Pastaj qielli
u hoq si një pergamenë që mbështillet, dhe çdo mal

dhe ishull luajtën nga vendi i tyre. 14 Dhe mbretërit
e dheut, dhe të mëdhenjtë, dhe të pasurit, dhe ko-
mandantët, dhe të fuqishmit, dhe çdo skllav e çdo
i lirë, u fshehën nëpër shpella dhe nëpër krepat e
maleve, 15 dhe u thoshnin maleve dhe shkëmbinjve:
"Bini mbi ne dhe na fshihni nga fytyra e atij që
rri mbi fron dhe nga zemërimi i Qengjit, 16 sepse
erdhi dita e madhe e zemërimit së tij; dhe kush
mund të qëndrojë?". 17 Pas këtyre gjërave, pashë
katër engjëj të cilët rrinin në këmbë në të katër
këndet e dheut dhe mbanin të katër erërat e dheut,
që të mos frynte erë mbi dhe, as mbi det, as mbi
ndonjë dru.

7

1 Pastaj pashë një engjëll tjetër që ngjitej nga lind
dielli e që kishte vulën e Perëndisë së gjallë; dhe u
thirri me zë të madh të katër engjëjve, të cilëve u qe
dhënë të dëmtojnë dheun dhe detin, 2 duke thënë:
"Mos dëmtoni dheun, as detin, as pemët, deri sa
t'i vulosim në ballë shërbëtorët e Perëndisë tonë".
3 Dhe dëgjova numrin e atyre që u vulosën: njëqind
e dyzet e katër mijë të vulosur nga të gjitha fiset
e bijve të Izraelit. 4 Nga fisi i Judës, dymbëdhjetë
mijë të vulosur; nga fisi i Rubenit, dymbëdhjetë
mijë të vulosur; nga fisi i Gadit dymbëdhjetë mijë
të vulosur; 5 nga fisi i Asherit, dymbëdhjetë mijë
të vulosur; nga fisi i Neftalit, dymbëdhjetë mjië të
vulosur; nga fisi i Manasit, dymbëdhjetë mijë të
vulosur; 6 nga fisi i Simeonit, dymbëdhjetë mijë
të vulosur; nga fisi i Levit, dymbëdhjetë mijë të
vulosur; nga fisi i Isakarit, dymbëdhjetë mijë të
vulosur; 7 nga fisi i Zabulonit, dymbëdhjetë mijë

të vulosur; nga fisi i Jozefit, dymbëdhjetë mijë
të vulosur; nga fisi i Beniaminit, dymbëdhjetë
mijë të vulosur. 8 Pas këtyre gjërave, pashë një
turmë të madhe, të cilën askush nuk mund ta
numëronte, prej të gjitha kombeve, fiseve, popu-
jve dhe gjuhëve; këta qëndronin në këmbë përpara
fronit dhe përpara Qengjit, të veshur me rroba
të bardha dhe me palma në duart e tyre. 9 Dhe
thërrisnin me zë të madh, duke thënë: "Shpëtimi
është i Perëndisë tonë që është ulur mbi fron dhe
i Qengjit". 10 Dhe të gjithë engjëjt rrinin në këmbë
përqark fronit, dhe pleqve dhe katër qenieve e
gjalla, dhe ranë përmbys mbi fytyrën e tyre përpara
fronit dhe adhuruan Perëndinë, 11 duke thënë:
"Amen! Bekimi, dhe lavdia, dhe dituria, dhe
falendërimi, dhe nderimi, dhe fuqia dhe forca janë
te Perëndia ynë në shekuj të shekujve. Amen!".
12 Pastaj një nga pleqtë m'u drejtua, duke më
thënë: "Cilët janë këta që janë veshur me rroba
të bardha, dhe nga kanë ardhur?". 13 Dhe unë i
thashë: "Imzot, ti e di". Atëherë ai më tha: "Këta
janë ata që kanë ardhur nga shtrëngimi i madh,
dhe i kanë larë rrobat e tyre dhe i kanë zbardhur
në gjakun e Qengjit. 14 Prandaj edhe janë përpara
fronit të Perëndisë dhe i shërbenin atij ditë e natë
në tempullin e tij; dhe ai që rri ulur mbi fron do të
banojë në mes tyre. 15 Ata nuk do të kenë më uri, as
nuk do të kenë etje, as nuk do t'i godasë më dielli,
as kurrfarë vape, 16 sepse Qengji, që është në mes
të fronit, do t'i kullosë dhe do t'i çojë te burimet e
gjalla të ujërave; dhe Perëndia do të thaijë çdo lot
nga sytë e tyre". 17 Edhe kur ai hapi vulën e shtatë,
në qiell u bë heshtje për rreth gjysmë orë.

8

1 Dhe unë i pashë të shtatë engjëjt që qëndrojnë
përpara Perëndisë, dhe atyre u dha shtatë bori.
2 Pastaj erdhi një engjëll tjetër që kishte një temi-
anicë ari dhe ndaloi pranë altarit; dhe iu dha
shumë erë e këndshme që t'ua shtonte lutjeve të
të gjithë shenjtorëve mbi altarin prej ari që ishte
përpara fronit. 3 Dhe tymi i erëve të këndshme, të
ofruara me lutjet e shenjtorëve, u ngrit përpara
Perëndisë nga dora e engjëllit. 4 Pastaj enjëlli mori
temianicën, e mbushi nga zjarri i altarit dhe e
hodhi mbi dhe; dhe u bënë zëra, bubullima, vetima
dhe një tërmet. 5 Dhe të shtatë engjëjt që kishin të
shtatë boritë u bënë gati t'i bien borisë. 6 Engjëlli i
parë i ra borisë, dhe u bë breshër e zjarr, i përzier
me gjak, dhe u hodhën mbi dhe; dhe e treta e
pemëve u dogj tërësisht, dhe çdo bar i njomë u dogj
tërësisht. 7 Dhe engjëlli i dytë i ra borisë dhe diçka si
një mal i madh që digjet nga zjarri u hodh në det,
dhe e treta e detit u bë gjak; 8 dhe e treta e krijesave
që rrojnë në det ngordhi, dhe e treta e anijeve u
shkatërruan. 9 Dhe i treti engjëll i ra borisë, dhe
ra nga qielli një yll i madh që digjej si pishtar,
dhe ra mbi pjesën e tretë të lumenjve dhe mbi
burimet e ujërave. 10 Dhe emri i yllit është "pelin"
dhe e treta e ujërave u bë pelin; dhe shumë njerëz
vdiqën për shkak të këtyre ujërave, sepse u bënë të
hidhura. 11 Dhe i katërti engjëll i ra borisë, dhe u
godit pjesa e tret e diellit dhe pjesa e tret e hënës
dhe pjesa e tret e yjeve, që të errësohej e treta e tyre
dhe e treta e ditës e humbi shkëlqimin e saj, kështu
edhe nata. 12 Dhe pashë, dhe dëgjova një engjëll që
fluturonte në mes të qiellit dhe thoshte me zë të

madh: “Mjerë, mjerë, mjerë atyre që banojnë mbi
dhe, për shkak të të rënave të tjera të borive që të
tre engjëjtë do t’i bien”. 13 Dhe i pesti engjëll i ra
borisë, dhe unë pashë një yll që ra nga qielli përmbi
tokë; dhe atij iu dha çelësi i pusit të humnerës.

9

1 Dhe ai hapi pusin e humnerës dhe nga pusi
u ngrit një tym si nga një oxhak i madh; dhe
dielli dhe ajri u errën nga tymi i pusit. 2 Edhe
nga ky tym dolën mbi dhe karkaleca, dhe atyre iu
dha një pushtet, i ngjashëm me atë të akrepave të
tokës. 3 Dhe atyre iu tha të mos dëmtojnë barin e
dheut, asnjë gjelbërim e asnjë dru, por vetëm ata
njerëzit të cilët nuk kanë vulën e Perëndisë mbi
ballë. 4 Dhe atyre iu dha fuqia të mos i vrasin
ata, por t’i mundojnë pesë muaj; dhe mundimi i
tyre si mundimi i akrepit, kur pickon. 5 Dhe në
ato ditë njerëzit do të kërkojnë vdekjen, por nuk
do ta gjejnë atë, edhe do të dëshirojnë të vdesin,
por vdekja do të largohet prej tyre. 6 Dhe pamja
e karkalecave u përngjante kuajve të gatitur për
luftë; dhe mbi kokat e tyre kishin si kurora prej ari
dhe fytyrat e tyre ishin si fytyra njerëzish. 7 Dhe
kishin flokë si flokë grash; dhe dhëmbët e tyre
ishin si dhëmbë luanësh. 8 Dhe kishin parzmore si
parzmore hekuri, dhe ushtima e krahëve të tyre
ishte si ushtima i shumë qerrëve dhe kuajve që
rendin në luftim. 9 Dhe kishin bishtra që u ngjanin
akrepave dhe me thumb në bishtrat e tyre: në të
cilat qëndronte fuqia të dëmtonin njerëzit për pesë
muaj. 10 Dhe për mbret përmbi ta kishin engjëllin
e humnerës, emri e tij në hebraisht është Abadon

dhe në greqisht emrin e ka Apolion. 11 Mjerimi i
parë kaloi; ja, po vijnë edhe dy mjerime paskëtaj.
12 Dhe i gjashti engjëll i ra borisë, dhe dëgjova një
zë nga të katër brirët e altarit të artë që është
përpara Perëndisë, 13 që i thoshte engjëllit të gjashtë
që kishte borinë: "Zgjidh të katër engjëjt që janë
të lidhur në Lumin e madh, Eufratin". 14 Atëherë
të katër engjëjt, që ishin përgatitur për atë orë, ditë,
muaj dhe vit, u zgjidhën që të vrasin të tretën pjesë
të njerëzve. 15 Dhe numri i ushtarëve të kalorësisë
ishte dyqind milion: dhe unë e dëgjova numrin
e tyre. 16 Dhe kështu unë pashë në vegim kuajt
dhe ata që i kalëronin; ata kishin parzmore ngjyrë
zjarri, hiacinti dhe squfuri; dhe kokat e kuajve
ishin si koka luanësh dhe nga gojët e tyre dilte
zjarr, tym dhe squfur. 17 Nga këto të tri plagë
u vra e treta e njerëzve, nga zjarri e nga tymi e
nga squfuri, që dilnin nga gojët e tyre. 18 Sepse
pushteti i tyre në fakt ishte në gojën e tyre dhe
në bishtrat e tyre; sepse bishtrat e tyre ishin të
ngjashëm me gjarpërinj, që kanë koka dhe me anë
të tyre dëmtonin. 19 Dhe njerëzit e tjerë, ata që nuk
u vranë nga këto plagë, nuk u penduan nga veprat
e duarve të tyre që të mos nderojnë demonët dhe
idhujt prej ari, argjendi, bronzi, guri dhe druri,
që nuk mund të shohin, as të dëgjojnë, as të ecin;
20 dhe ata nuk u penduan nga vrasjet e tyre, as nga
magjia e tyre, as nga kurvërimi i tyre dhe as nga
vjedhjet e tyre. 21 Pastaj pashë një engjëll tjetër të
fuqishëm që zbriste nga qielli, i mbështjellë në një
re dhe me ylber mbi krye; dhe fytyra e tij ishte si
diell dhe këmbët e tij si shtylla zjarri.

10

1 Ai kishte në dorë një libërth të hapur dhe vuri
këmbën e tij të djathtë mbi det dhe të majtin mbi
dhe, 2 dhe thirri me zë të madh si një luan që
vrumbullon; dhe, si bërtiti, të shtatë bubullima
bënë të dëgjohej ushtima e tyre. 3 Dhe kur të
shtatë bubullimat bënë të dëgjohej ushtima e tyre,
u gatita të shkruaj, por dëgjova një zë nga qielli
që më thoshte: "Vulosi gjërat që thonin të shtatë
bubullimat dhe mos i shkruaj". 4 Atëherë engjëlli
që unë pashë që rrinte në këmbë mbi det e mbi
dhe, ngriti dorën e djathtë drejt qiellit, 5 dhe bëri
be për atë që rron në shekuj të shekujve, që krijoi
qiellin dhe gjërat që janë në të, tokën dhe gjërat
që janë në të, detin dhe gjërat që janë në të, se
nuk do të vonohet më. 6 por në ditët kur engjëlli
i shtatë të bëjë të dëgjohet zëri i tij, kur ai t'i bjerë
borisë do të zbatohet misteri i Perëndisë, ashtu si ai
e ua shpalli shërbëtorëve të tij, profetëve. 7 Dhe zëri
që kisha dëgjuar nga qielli më foli përsëri dhe tha:
"Shko, merr libërthin e hapur që ndodhet në dorën
e engjëllit që rri mbi det e mbi dhe". 8 Dhe shkova
tek engjëlli dhe i thashë: "Më jep libërthin". Dhe
ai më tha: "Merre dhe gllabëroje atë dhe ai do ta
hidhërojë të brëndëshmet e tua, por në gojën tënde
do të jetë i ëmbël si mjaltë". 9 Dhe e mora libërthin
nga dora e engjëllit, dhe si e gllabërova; dhe ishte
në gojën time i ëmbël si mjaltë; dhe, mbasi e
gllabërova, barku im u hidhërua. 10 Dhe ai më tha:
"Të duhet përsëri të profetizosh mbi shumë popuj,
kombe, gjuhë dhe mbretër". 11 Dhe m'u dha një
kallam që i ngjante një shufre. Dhe engjëlli duke
qëndruar në këmbë tha: "Çohu dhe mat tempullin e

Perëndisë, altarin dhe ata që adhurojnë atje,

11

1 dhe oborrin që është jashtë tempullit lëre dhe
mos e mat, sepse u është dhënë johebrenjve; dhe
ata do ta shkelin qytetin e shenjtë për dyzet e dy
muaj. 2 Dhe unë do t'u jap të dy dëshmitarëve të
mi për të profetizuar, dhe ata do të profetizojnë
një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur
me thasë. 3 Këta janë të dy drurët e ullirit dhe të
dy shandanët që rrijnë përpara Perëndisë së dheut.
4 Dhe, nëse ndokush dëshiron t'u bëjë keq atyre, nga
goja e tyre del zjarr dhe i gllabëron armiqtë e tyre;
dhe kushdo që dëshëron t'u bëjë keq atyre, në këtë
mënyrë duhet vrarë. 5 Ata kanë pushtet të mbyllin
qiellin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së
tyre; ata kanë edhe pushtet mbi ujërat t'i kthejnë
në gjak dhe për të goditur dheun me çdo plagë,
sa herë të duan. 6 Dhe kur ta kryejnë dëshminë
e tyre, bisha që ngjitet nga humnera do të bëjë
luftë kundër tyre, edhe do t'i mundë ata, dhe do
t'i vrasë. 7 Dhe kufomat e tyre do të dergjen në
sheshin e qytetit të madh, i cili frymërisht quhet
Sodomë dhe Egjipt, ku është kryqëzuar edhe Zoti
ynë. 8 Dhe njerëz nga popuj, dhe fise, dhe gjuhë,
dhe kombe do të shohin kufomat e tyre për tri
ditë e gjysmë, dhe nuk do të lënë që kufomat e
tyre të shtihen në varr. 9 Dhe banorët e dheut
do të ngazëllojnë për ata dhe do të bëjnë festë;
dhe do t'i dërgojnë njeri tjetrit dhurata, sepse këta
dy profetë i munduan ata që banojnë mbi dhe".
10 Por mbas tri ditë e gjysmë, fryma e jetës që
buron nga Perëndia hyri në ta; edhe qëndruan në

këmbët e tyre, dhe një tmerr e madh ra mbi ata
që i shikonin. 11 Edhe dëgjuan një zë të madh
nga qielli duke u thënë atyre: "Ngjituni këtu lart".
Dhe u ngjitën në qiell në një re; dhe armiqtë e
tyre i panë. 12 Dhe në atë orë ra një tërmet i
madh, dhe e dhjeta pjesë e qytetit u rrëzua, dhe
në tërmet u vranë shtatë mijë njerëz; dhe të tjerët
u tmerruan dhe i dhanë lavdi Perëndisë së qiellit.
13 Mjerimi i dytë kaloi, por ja, mjerimi i tretë do
vijë së shpejti. 14 Dhe engjëlli i shtatë i ra borisë
dhe u bënë zëra të mëdhenj në qiell që thoshnin:
"Mbretëritë e botës u bënë mbretëri të Zotit tonë
dhe të Krishtit të tij, dhe ai do të mbretërojë në
shekuj të shekujve". 15 Atëherë të njëzet e katër ple-
qtë që rrinin përpara Perëndisë mbi fronet e tyre,
ranë përmbys mbi fytyrat e veta dhe adhuruan
Perëndinë, 16 duke thënë: "Ne të falënderojmë, o Zot,
Perëndi i Plotfuqishmi, që je, që ishe dhe që do të
vish, sepse more në dorë pushtetin tënd të madh,
dhe mbretëron. 17 Kombet ishin zemëruar, por
erdhi mëria jote, dhe erdhi koha që të gjykohen
të vdekurit dhe t'u jepet paga shërbëtorëve të tu,
profetëve, dhe shenjtorëve, dhe atyre që druajnë
emrin tënd, të vegjëlve dhe të mëdhenjve, dhe të
shkatërrosh ata që shkatërrojnë dheun". 18 Atëherë
u hap tempulli i Perëndisë në qiell dhe u duk arka
e besëlidhjes së tij, dhe ndodhnin vetëtima, dhe
zëra, dhe bubullima, dhe tërmet, dhe një rebesh
i fortë breshëri. 19 Pastaj një shenjë e madhe u
duk në qiell: një grua e veshur me diellin, dhe me
hënën poshtë këmbëve të saj, dhe mbi krye të saj
një kurorë me dymbëdhjetë yje.

12

1 Ishte shtatzënë e bërtiste nga dhembjet dhe
mundimet e lindjes. 2 Dhe u duk një shenjë tjetër
në qiell: dhe ja, një dragua i madh i kuq që kishte
shtatë kokë dhe dhjetë brirë, dhe mbi kokat e tij
kishte shtatë kurora. 3 Dhe bishti i tij tërhiqte pas
vetes të tretën pjesë te yjeve të qiellit dhe i hodhi
mbi tokë. Dhe dragoi qëndroi përpara gruas që
ishte gati për të lindur, për të gllabëruar birin e
saj kur ta kishte lindur. 4 Dhe ajo lindi një bir
mashkull, i cili duhet të qeverisë gjithë kombet
me skeptër të hekurt; dhe biri i saj u rrëmbye
pranë Perëndisë dhe fronit të tij. 5 Dhe gruaja
iku në shkretëtirë, ku kishte vend të përgatitur nga
Perëndia, që të ushqehet atje një mijë e dyqind
e gjashtëdhjetë ditë. 6 Edhe u bë luftë në qiell:
Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit;
edhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan, 7 por nuk
fituan, e nuk u gjet më për ta vend në qiell. 8 Kështu
dragoi i madh, gjarpëri i lashtë, që është quajtur
djall, edhe Satan, që mashtron gjithë dheun, u
hodh mbi tokë; me të u hodhën edhe engjëjt e
tij. 9 Atëherë dëgjova një zë të madh në qiell që
thoshte: “Tani arriti shpëtimi, fuqia dhe mbretëria
e Perëndisë tonë, dhe pushteti i Krishtit të tij; sepse
u hodh poshtë paditësi i vëllezërve tanë, ai që i
padiste përpara Perëndisë tonë ditë e natë. 10 Dhe
ata e fituan atë me anë të gjakut të Qengjit, dhe me
anë të fjalës së dëshmisë së tyre; dhe nuk e deshën
jetën e tyre deri në vdekje. 11 Prandaj gëzohuni,
o qiej, dhe ju që rrini në ta. Mjerë ju banorë
të tokës e të detit, sepse zbriti djalli drejt jush

duke pasur zemërim të madh, duke ditur se ka pak
kohë”. 12 Dhe, kur dragoi pa se u hodh për tokë,
përndoqi gruan që lindi birin mashkull. 13 Dhe iu
dhanë gruas dy krahët e shqiponjës së madhe, që
të fluturojë në shkretëtirë në vendin e saj, ku të
ushqehet një kohë, disa kohë dhe gjysmën e një
kohe, larg pranisë së gjarprit. 14 Atëherë gjarpri
qiti nga goja e tij ujë si një lumë prapa gruas, që atë
ta merrte lumi, 15 dhe toka e ndihmoi gruan, dhe
toka hapi gojën e vet dhe përpiu lumin që dragoi
kishte nxjerrë nga goja e vet. 16 Dhe dragoi u
zemërua kundër gruas dhe shkoi të bëjë luftë me
të tjerët, pasardhjes së saj, të atyre që i ruajnë
urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë dëshminë e
Jezu Krishtit. 17 Dhe u ndala mbi rërën e detit.

13

1 Dhe pashë të ngjitej nga deti një bishë, që
kishte dhjetë brirë dhe shtatë krerë, dhe mbi brirë
dhjetë kurora dhe mbi krerë emra blasfemie.
2 Dhe bisha që pashë i ngjante një leopardi; këmbët
e saj ishin si të ariut dhe goja e saj si ajo e luanit;
dhe dragoi i dha asaj fuqinë e vet, fronin e vet
dhe autoritet të madh. 3 Edhe pashë një nga
krerët e saj si të plagosur për vdekje; por plaga
e saj vdekjeprurëse u shërua; dhe gjithë dheu u
mrekullua pas bishës. 4 Dhe adhuruan dragoin që
i dha autoritet bishës dhe adhuruan bishën duke
thënë: “Kush i ngjan bishës? Kush mund të luftojë
kundër saj?”. 5 Dhe iu dha një gojë që flet gjëra të
mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushtet të veprojë
për dyzet e dy muaj. 6 Dhe ajo hapi gojën e vet për
të blasfemuar kundër Perëndisë, për të blasfemuar

emrin e tij, tabernakullin e tij dhe ata që banojnë
në qiell. 7 Dhe iu dha t'u bëjë luftë kundër të
shenjtorëve dhe t'i mundë; dhe iu dha pushtet mbi
çdo fis, gjuhë dhe komb. 8 Dhe do ta adhurojnë
të gjithë banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk
janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte
vrarë që nga krijimi i botës. 9 Kush ka veshë, le të
dëgjojë. 10 Kush e çon tjetrin në robëri, në robëri
do të bjerë; kush vret me shpatë, duhet edhe ai të
vritet me shpatë. Këtu është qëndrueshmëria dhe
besimi i shenjtorëve. 11 Pastaj pashë një bishë
tjetër, që ngjitej nga dheu, dhe kishte dy brirë që
u ngjanin atyre të qengjit, por fliste si një dragua.
12 Ajo ushtronte gjithë pushtetin e bishës së parë
përpara saj dhe bënte që dheu dhe banorët e tij të
adhurojnë bishën e parë, së cilës iu shërua plaga
vdekjeprurëse. 13 Edhe bënte shenja të mëdha, sa
që edhe zjarr bënte të zbresë nga qielli mbi dhe
në prani të njerëzve, 14 dhe i mashtronte banorët
e dheut me anë të shenjave që i ishin dhënë për
të bërë përpara bishës, duke u thënë banorëve të
dheut t'i bëjnë një figurë bishës, që kishte plagën
e shpatës dhe u kthye në jetë. 15 Dhe iu dha t'i japë
një frymë figurës së bishës, aq sa figura e bishës
të flasë, edhe të bëjë që të gjithë ata të cilët nuk
e adhuronin figurën e bishës, të vriteshin. 16 Veç
kësaj bëri që të gjithëve, të vegjël e të mëdhenj, dhe
të pasur dhe të varfër, dhe të lirë dhe skllevër,
t'u vihet një damkë mbi dorën e tyre të djathtë
ose mbi ballin e tyre, 17 dhe që askush të mos
mund të blinte ose të shiste, po të mos kishte
damkën ose emrin e bishës ose numrin e emrit të
saj. 18 Këtu është urtia. Ai që ka mend, le të bëjë

llogari numrin e bishës, sepse është numër njeriu;
dhe numri i tij është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e
gjashtë.

14

1 Pastaj pashë Qengjin që rrinte në këmbë në
mal të Sionit, dhe bashkë me të ishin njëqind e
dyzet e katër mijë njerëz, që e kishin të shkruar
mbi ballin e tyre emrin e tij dhe emrin e Atit të
tij. 2 Dhe dëgjova pastaj një zë nga qielli si ushtima
e shumë ujërave dhe si gjëmimi i një bubullime të
madhe; dhe zëri që dëgjova ishte si ai i kitaristëve
që u bien qesteve së tyre. 3 Ata këndonin një
këngë të ri përpara fronit, përpara katër qenjeve të
gjalla dhe përpara pleqve; dhe asnjë nuk mund ta
mësonte kantikun përveç të njëqind e dyzet e katër
mijëve, që ishin shpenguar nga toka. 4 Këta janë
ata që nuk janë ndotur me femra; janë në fakt të
virgjër. Këta janë ata që ndjekin Qengjit, kudo që
të shkojë ai; këta u shpenguan ndër njerezit, që
të jenë të parat fruta për Perëndinë dhe Qengjin.
5 Edhe në gojë të tyre nuk u gjet gënjeshtër, sepse
janë të paqortueshëm përpara fronit të Perëndisë.
6 Pastaj pashë një engjëll tjetër që fluturonte në
mes të qiellit dhe që kishte ungjillin e përjetshëm,
që t'ua predikojë banorëve të dheut dhe çdo kombi,
dhe fisi, dhe gjuhe, dhe populli, 7 dhe thoshte
me zë të madh: "Druani Perëndinë dhe i jepni
lavdi, sepse ora e gjyqit të tij erdhi; adhuroni
atë që bëri qiellin, dheun, detin dhe burimet e
ujërave". 8 Pastaj një tjetër ëngjëll shkoi pas tyre,
duke thënë: "Ra, ra Babilona, qyteti i madh që
u ka dhënë të pinë të gjithë kombeve verën e

zemërimit të kurvërimit të saj”. 9 Një engjëll i tretë
shkoi pas tyre duke thënë me zë të madh: “Nëse
ndokush adhuron bishën dhe figurën e saj dhe
merr damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e
vet, 10 do të pijë edhe ai nga vera e zemërimit të
Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën
e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr
e squfur përpara engjëjve të shenjtë dhe përpara
Qengjit. 11 Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në
shekuj të shekujve, dhe nuk do të kenë prehje ditë
e natë ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj
dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj”. 12 Këtu
është këndrueshmëria e shenjtorëve; këtu janë ata
që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e
Jezusit. 13 Pastaj dëgjova nga qielli një zë që më
thoshte: “Shkruaj: Lum të vdekurit që këtej e tutje
vdesin në Zotin; po, thotë Fryma, që të prehen nga
mundimet e tyre; dhe veprat e tyre t’i ndjekin”.
14 Pastaj pashë një re të bardhë, dhe ja, mbi re
po rrinte i ulur një i ngjashëm me një Bir njeriu,
i cili kishte mbi krye një kurorë të artë dhe në
dorë një drapër të mprehtë. 15 Një engjëll tjetër
doli nga tempulli, duke i thirrur me zë të madh
atij që ulej mbi re: “Vër dorë mbi drapërin tënd
dhe korr, sepse ora e të korrurit ka ardhur dhe të
korrat e dheut janë pjekur”. 16 Atëherë ai që ulej
mbi re e lëshoi drapërin e tij mbi tokë dhe dheu u
korr. 17 Pastaj një engjëll tjetër doli nga tempulli
që është në qiell, duke mbajtur dhe ai një drapër të
mprehtë. 18 Dhe një engjëll tjetër, që kishte pushtet
mbi zjarrin, doli nga altari dhe i thirri me zë të
madhe atij që kishte drapërin e mprehtë, duke
thënë: “Vëre në punë drapërin tënd të mprehtë

dhe vil bistakët e vreshtit të dheut, sepse rrushi
i tyre është pjekur". 19 Atëherë engjëlli e lëshoi
drapërin e tij mbi tokë dhe voli vreshtin e dheut
dhe hodhi rrushin në vozën e madhe të zemërimit
të Perëndisë. 20 Dhe voza u shtrydh jashtë qytetit
dhe nga voza doli gjak deri te frerët e kuajve, për
njëmijë e gjashtëqind stade.

15

1 Pastaj pashë në qiell një shenjë tjetër të madhe
dhe të mrekullishme: shtatë engjëj që kishin
shtatë plagët e fundit, sepse me to u krye zemërimi
i Perëndisë. 2 Dhe pashë një si det të qelqtë, të
përzier me zjarr dhe në këmbë mbi detin e qelqtë,
ata që kishin mundur bishën, figurën e saj, dhe
damkën e saj edhe numrin e emrit të saj. Ata
kishin qestet e Perëndisë, 3 dhe këndonin këngën
e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngënn e
Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekul-
lueshme janë veprat e tua, o Zot, Perëndi i plot-
fuqishëm; të drejta dhe të vërteta janë udhët e tua,
o Mbret i kombeve. 4 Kush nuk do të të druajë, o
Zot, dhe nuk do të lëvdojë emrin tënd? Sepse vetëm
ti je i Shenjtë; sepse të gjitha kombet do të vijnë
dhe do të adhurojnë përpara teje, sepse gjykimet e
tua u shfaqën". 5 Dhe pas këtyre gjërave unë pashë
dhe ja, u hap në qiell tempulli i tabernakullit të
dëshmisë. 6 Dhe të shtatë engjëjt, që kishin të shtatë
plagët, dolën nga tempulli, të veshur me lin të
pastër dhe të shndritshëm, dhe të ngjeshur përreth
gjoksit me breza ari. 7 Një nga të katër qeniet
e gjalla u dha të shtatë engjëjve shtatë kupa ari,
plot me zemërimi i Perëndisë, që rron në shekuj

të shekujve. 8 Dhe tempulli u mbush me tym
nga lavdia e Perëndisë dhe nga fuqia e tij; dhe
askush nuk mund të hynte në tempull, derisa të
mbaroheshin të shtatë plagët e të shtatë engjëjve.

16

1 Pastaj dëgjova një zë të madh nga tempulli që
u thoshte të shtatë engjëjve: "Shkoni dhe derdhni
mbi dhe kupat e zemërimit të Perëndisë". 2 I pari
shkoi dhe e derdhi kupën e vet mbi tokë, dhe
një ulçerë e ligë dhe e dhimbshme goditi njerëzit
që kishin damkën e bishës dhe ata që adhuronin
figurën e saj. 3 Pastaj engjëlli i dytë e derdhi kupën
e tij në det; dhe u bë gjak si i një të vdekuri dhe
çdo qenie e gjallë në det vdiq. 4 Edhe engjëlli i tretë
e derdhi kupën e tij në lumenj dhe në burimet e
ujërave; dhe u bë gjak. 5 Dhe dëgjova engjëllin e
ujërave duke thënë: "Ti je i drejtë, o Zot, që je që
ishe dhe që do të vish, i Shenjti që gjykoi këto gjëra.
6 Ata kanë derdhur gjakun e shenjtorëve dhe të
profetëve, dhe ti u dhe atyre të pijnë gjak, sepse
është shpërblimi që ata meritojnë". 7 Dhe dëgjova
një tjetër që thoshte nga altari: "Po, o Zot, Perëndi
i plotfuqishëm, gjykimet e tua janë të vërteta dhe
të drejta". 8 Dhe engjëlli i katërt e derdhi kupën e
tij mbi dielli; dhe iu dha atij të djegë njerëzit me
zjarr. 9 Dhe njerëzit u dogjën nga një nxehtësi e
madhe dhe ata blasfemuan emrin e Perëndisë që
ka pushtet mbi këto plagë, dhe nuk u penduan që
t'i japin lavdi atij. 10 Dhe engjëlli i pestë e derdhi
kupën e tij mbi fronin e bishës; dhe mbretëria e tij
u mbulua me terr; dhe njerëzit kafshonin gjuhët e
tyre nga dhembja, 11 dhe blasfemuan Perëndinë e

qiellit për shkak të dhembjeve të tyre dhe ulçerët e
tyre, por nuk u penduan për veprat e tyre. 12 Pastaj
engjëlli i gjashtë e derdhi kupën e tij në lumin e
madh Eufrat dhe uji i tij u tha për të bërë gati
udhën e mbretërve që vijnë nga lindja e diellit.
13 Dhe pashë të dilte nga goja e dragoit, nga goja e
bishës dhe nga goja e profetit të rremë, tri frymë
të ndyra, që u ngjanin bretkosave. 14 Sepse në
fakt janë fryma të demonëve që bëjnë mrekulli, që
shkojnë te mbretërit e dheut dhe të gjithë botës,
që t'i mbledhin për luftën e ditës së madhe të
Perëndisë së Plotfuqishëm. 15 "Ja, unë po vij si
vjedhës; lum ai që rri zgjuar dhe ruan rrobat e
veta që të mos ecë i zhveshur dhe të duket turpi
i tij". 16 Dhe i mblodhën në një vend që hebraisht
quhet "Armagedon". 17 Pastaj engjëlli i shtatë e
derdhi kupën e tij në erë; dhe doli një zë i madh
nga tempulli i qiellit, nga froni, duke thënë: "U bë".
18 Atëherë shkrepën zëra bubullima dhe vetëtima,
dhe u bë një tërmet i madh, që i tillë nuk ishte bërë
qëkurse u bënë njerëzit mbi tokë, një tërmet kaq fort
i madh. 19 Dhe qyteti i madh u nda në tri pjesë
dhe qytetet e kombeve ranë, Babilona e madhe u
kujtua përpara Perëndisë, që t'i japë kupën e verës
së zemërimit të tij të tërbuar. 20 Dhe çdo ishull iku,
edhe malet nuk u gjetën më. 21 Dhe një breshër
i madh, me peshë prej një talenti, ra nga qielli
mbi njerëzit; edhe njerëzit blasfemuan Perëndinë
për plagën e breshërit; sepse plaga e tij ishte me të
vërtetë e madhe.

17

1 Dhe erdhi një nga të shtatë engjëjt që kishin të

shtatë kupat, dhe foli me mua dhe më tha: “Eja,
do të të tregoj gjyqin e kurvës së madhe që është
ulur në ujëra të shumta, 2 më të cilën u kurvëruan
mbretërit e dheut, dhe banorët e dheut u dehën me
verën e kurvërisë së saj”. 3 Dhe më çoi në Frymë
në një shkretëtirë, dhe pashë një grua që rrinte
mbi një bishë të kuqe, plot me emra blasfemie dhe
që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë. 4 Edhe
gruaja ishte veshur me purpur dhe me të kuq të
ndezur, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe me
margaritarë; kishte në dorë një kupë ari plot me
neveritë dhe ndyrësitë e kurvërimit të saj. 5 Dhe
mbi ballin e saj ishte shkruar një emër: “Misteri,
Babilona e madhe, nëna e lavirave dhe e neverive
të dheut”. 6 Dhe e pashë gruan duke u dehur
nga gjaku i shenjtorëve dhe nga gjaku i martirëve
të Jezusit. Dhe, kur e pashë, u çudita me çudi të
madhe. 7 Dhe engjëlli më tha: “Përse çuditesh? Unë
do të të tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e
mban atë, e cila ka shtatë krerë dhe dhjetë brirë.
8 Bisha, që pe, ishte, edhe nuk është, dhe do të
ngjitet nga humnera dhe do të vejë në përhumbje;
dhe banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë
shkruar në librin e jetës që nga krijimi i botës, do
të çuditen kur të shohin bishën që ishte, dhe nuk
është, ndonëse është. 9 Këtu është mendja që ka
dituri: të shtatë krerët janë shtatë male, ku ulet
gruaja, 10 dhe mbretër janë shtatë; pesë kanë rënë,
një është dhe tjetri nuk ka ardhur ende; dhe, kur
të vijë, pak kohë do të mbetet. 11 Dhe bisha që
ishte, dhe nuk është më, është edhe ajo i teti mbret,
dhe është nga të shtatët dhe shkon në përhumbje.
12 Të dhjetë brirët, që pe, janë dhjetë mbretër, të

cilët nuk kanë marrë ende mbretërinë, por do të
marrin pushtet si mbretër, një orë, bashkë me
bishën. 13 Këta kanë një qëllim, dhe do t'ia japin
fuqinë dhe pushtetin e tyre bishës. 14 Ata do të
luftojnë kundër Qengjit dhe Qengji do t'i mundë,
sepse ai është Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërve;
dhe ata që janë me të janë të thirrur, të zgjedhur
dhe besnikë". 15 Pastaj më tha: "Ujërat që ke parë,
ku ulet lavirja, janë popuj dhe turma, dhe kombe,
dhe gjuhë. 16 Dhe të dhjetë brirët që ke parë mbi
bishën, këta do të urrejnë laviren, do ta bëjnë të
shkretë dhe lakuriq, dhe do të hanë mishrat e saj
dhe do ta djegin në zjarr. 17 Sepse Perëndia u dha
në zemër atyre të kryejnë mendjen e tij, të bëhen
në një mendje, edhe t'i japin bishës mbretërinë e
tyre, gjersa të plotësohen fjalët e Perëndisë. 18 Dhe
gruaja që pe është qyteti i madh, që mbretëron mbi
mbretëritë e dheut".

18

1 Edhe pas këtyre pashë një engjëll tjetër që
zbriste nga qielli, që kishte pushtet të madh; dhe
dheu u ndriçua nga lavdia e tij. 2 Ai bërtiti me forcë
dhe me zë të madh, duke thënë: "Ra, ra Babilona
e madhja, dhe u bë vendbanimi i demonëve, dhe
streha e çdo fryme të ndyrë, dhe streha e çdo
shpendi të ndyrë dhe neveritshëm. 3 Sepse nga
vera e mërisë së kurvërimit të saj kanë pirë të gjitha
kombet, dhe mbretërit e dheut me të u kurvëruan,
dhe tregtarët e dheut u pasuruan për shkak të
luksit të saj të shfrenuar". 4 Pastaj dëgjova një
zë tjetër nga qielli, duke thënë: "Dilni prej saj, o
populli im, që të mos bëheni pjestarë të mëkateve

të saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj, 5 sepse
mëkatet e saj janë grumbulluar dhe kanë arritur
deri në qiell, dhe Perëndia kujtoi paudhësitë e saj.
6 Shpërblejani atë që ajo ju ka bërë juve, përkundrazi,
shpërblejani dyfish sipas veprave të saj; në kupën
që ajo derdhi derdhini dyfishin. 7 Në masën që u
vetlavdërua ajo dhe shfreu në epshe, në atë masë i
jepni asaj mundim dhe brenga, sepse ajo në zemër
të vet thotë: "Unë rri posi mbretëreshë, e ve nuk
jam dhe brengë nuk do të shoh". 8 Prandaj në një
ditë të vetme do të vijnë plagët e saj: vdekja, vaji
dhe zia e bukës; edhe do të digjet krejt në zjarr,
sepse i fuqishëm është Zoti Perëndia, ai që e gjykon
atë". 9 Dhe do ta qajnë atë dhe do të vajtojnë
për të mbretërit e dheut, ata që u kurvëruan me
të dhe u dhanë pas epsheve me të, kur të shohin
tymin e zjarrit të saj; 10 ata do të qëndrojnë larg nga
frika e mundimit të saj, duke thënë: "Mjerë, mjerë
Babilona, qyteti i madh, qyteti i fuqishëm, sepse
në një moment erdhi gjyqi yt!". 11 Edhe tregtarët
e dheut do të qajnë dhe do të vajtojnë për të, sepse
askush nuk do të blejë më mallrat e tyre: 12 mallra
prej ari dhe argjendi, gurë të çmuar dhe margari-
tarë, pëlhura liri dhe purpri, mendafshi e të kuqeje,
dhe gjithfarë drurësh erëmirë, e gjithfarë sendesh
fildishi dhe druri shumë të çmuar, bronzi, hekuri
dhe mermeri, 13 dhe kanellë, dhe parfume, vajra
erëmirë, temian, verë, vaj, majë mielli, grurë, gjë e
gjallë, dhen, kuaj, qerre, trupa e shpirtra njerëzish.
14 Dhe fryti i dëshirës së shpirtit tënd ikën prej teje,
dhe të gjitha gjërat e pasura dhe të shkëlqyerat
ikën prej teje dhe ti nuk do t'i gjesh më kurrë.

15 Tregtarët e këtyre gjërave, që u pasuruan prej saj,
do të rrijnë larg për shkak të frikës së mundimit
të saj, dhe do të qajnë dhe do të vajtojnë, 16 duke
thënë: "Ah! Ah! Qyteti i madh, që ishte veshur
me li të hollë, me të purpurta e të kuqe të ndezur,
dhe e stolisur me ar, dhe me gurë të çmuar dhe me
margaritarë! Sepse në një moment u shkatërrua
një pasuri kaq e madhe!". 17 Të gjithë kapitenët,
të gjithë pasagjerët dhe detarët, dhe të gjithë ata
që tregtojnë nëpërmjet detit do të qëndrojnë nga
larg 18 dhe, duke parë tymin e zjarrit të saj, do
të klithin: "Cili qytet i përngjante këtij qyteti të
madh?". 19 Dhe do të hedhin pluhur mbi kryet, do
të bërtasin, duke qarë e duke vajtuar, duke thënë:
"Ah! Ah! Qyteti i madh, në të cilën u pasuruan të
gjithë ata që kishin anije në det nga mrekullia e
saj, sepse për një moment u shkretua! 20 Gëzohu
përmbi të, o qiell, dhe ju apostuj të shenjtë dhe
profetë, sepse Perëndia duke e gjykuar vuri në
vend drejtësinë". 21 Dhe një engjëll i fuqishëm
ngriti një gur të madh me përmasat sa një mokër
dhe e hodhi në det, duke thënë: "Me të njëjtin vrull
do të hidhet Babilona, qyteti i madh, dhe nuk do të
gjendet më; 22 dhe zëri i harpistëve, i muzikantëve, i
fyelltarëve dhe borizanëve nuk do të dëgjohet më te
ti; dhe çdo mjeshtër i çfarëdo eksperti i arteve nuk
do të gjendet më te ti, dhe nuk do të dëgjohet më
te ti zëri i gurit të mullirit. 23 Dhe dritë llambe nuk
do të ndriçojë më në ty; edhe zë dhëndri dhe nuseje
nuk do të dëgjohet më te ti; sepse tregtarët e tu
ishin të mëdhenjtë e dheut, sepse gjithë kombet u
mashtruan me magjinë tënde. 24 Sepse në të u gjet

gjak profetësh dhe shenjtorësh, dhe i gjithë atyre
që janë vrarë mbi dhe”.

19

1 Dhe pas këtyre dëgjova në qiell zërin e madh
të një turme të shumtë, duke thënë: “Aleluja!
Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderimi, dhe fuqia i
përkasin Zotit, Perëndisë sonë, 2 sepse të vërteta dhe
të drejta janë gjykimet e tij! Ai në fakt gjykoi
laviren e madhe, që e prishi dheun me kurvërinë
e saj, dhe mori hak për gjakun e shërbëtorëve të
vet të derdhur prej dorës së saj”. 3 Dhe thanë
për të dytën herë: “Aleluja! Dhe tymi i saj ngjitet
në shekuj të shekujve”. 4 Dhe ranë përmbys të
njëzet e katër pleqtë, dhe të katër qeniet e gjalla,
dhe adhuruan Perëndinë, që ulej mbi fron, duke
thënë: “Amen, Aleluja!”. 5 Dhe nga froni erdhi një
zë, duke thënë: “Lëvdoni Perëndinë tonë, gjithë ju
shërbëtorë të tij dhe ju që e druani, dhe të vegjlit
dhe të mëdhenjtë”. 6 Dhe dëgjova një si zë i një
turme të madhe, dhe si zë shumë ujërash dhe
si zë bubullimash të forta, që thoshte: “Aleluja,
sepse filloi të mbretërojë Zoti, Perëndia ynë, i Plot-
fuqishmi!. 7 Le të gëzohemi dhe të ngazëllohemi
dhe le t’i japim atij lavdi, sepse erdhi dasma e
Qengjit dhe nusja e tij është përgatitur! 8 Dhe i
është dhënë të vishet me li të hollë, të pastër dhe
të shkëlqyeshëm, sepse liri i hollë janë veprat e
drejta të shenjtorëve”. 9 Dhe më tha: “Shkruaj:
Lum ata që janë ftuar në gostinë e dasmës së
Qengjit”. Dhe më tha: “Këto janë fjalët e vërteta
të Perëndisë”. 10 Edhe rashë përpara këmbëve të tij
për ta adhuruar, por ai më tha: “Ruaju se e bën,

unë jam bashkëshërbëtori yt si dhe i vëllezërve të tu
që kanë dëshminë e Jezusit. Perëndinë adhuroje!
Sepse dëshmia e Jezusit është frymë e profecisë”.
11 Dhe pashë qiellin e hapur, dhe ja, një kalë i
bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe
i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi.
12 Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet
e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër të
shkruar, që askush nuk e di përveç atij; 13 Dhe ishte
i veshur me një rrobe të ngjyer në gjak; dhe emri
i tij quhet: “Fjala e Perëndisë”. 14 Dhe ushtritë
që janë në qiell e ndiqnin mbi kuaj të bardhë,
të veshur me rroba liri të hollë, të bardhë dhe
të pastër. 15 Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e
mprehtë për të goditur me të kombet; dhe ai do
të qeverisë me skeptër prej hekuri dhe ai vet do
të shkelë vozën e verës së mërisë dhe të zemërimit
të Perëndisë së plotfuqishëm. 16 Dhe mbi rroben
e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër:
MBRETI I MBRETÉRVE dhe ZOTI I ZOTÉRVE. 17 Dhe
pashë një engjëll që qëndronte në këmbë në diell;
dhe bërtiti me zë të madh duke u thënë gjithë
shpendëve që fluturojnë në mes të qiellit: “Ejani,
mblidhuni në gostinë e madhe të Perëndisë, 18 që
të hani mish mbretërish, dhe mish kapitenësh, dhe
mish njerëzish të fuqishëm, dhe mish kuajsh dhe
kalorësish, dhe mishin e të gjithë njerëzve, të të
lirëve dhe të skllevërve, dhe të të vegjëlve dhe të të
mëdhenjve”. 19 Dhe pashë bishën, dhe mbretërit e
dheut, dhe ushtritë e tyre të mbledhura që të bënin
luftë kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër
ushtrisë së tij. 20 Dhe bisha u kap, dhe bashkë me
të profeti i rremë që kishte bërë shenja përpara

saj, me të cilat i mashtroi ata që morën damkën
e bishës, dhe ata që adhuruan figurën e saj; që të
dy i hodhën të gjallë në liqenin e zjarrtë që digjet
me squfur; 21 dhe të tjerët u vranë me shpatë, që
dilte nga goja e atij që kalëronte kalin, dhe të gjitha
shpendët u ngopën me mishrat e tyre.

20

1 Dhe pashë një engjëll që zbriste nga qielli, duke
pasur çelësin e humnerës, dhe një zinxhir të madh
në dorë. 2 Ai e kapi dragoin, gjarpërin e lashtë, që
është djalli dhe Satani, dhe e lidhi për një mijë vjet,
3 dhe e hodhi atë në humnerë, dhe e mbylli atë dhe
vulosi mbi të, që të mos i mashtrojë më kombet,
deri sa të mbushen një mijë vjet; dhe pas këtyre ai
duhet zgjidhur për pak kohë. 4 Dhe pashë frone,
dhe ata u ulën mbi to dhe atyre iu dha pushteti që
të gjykojnë edhe pashë shpirtrat e atyre që u ishin
prerë kokat për dëshminë e Jezusit dhe për fjalën
e Perëndisë, dhe të cilët nuk e kishin adhuruar
bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë
damkë mbi ballin e tyre dhe në duart e tyre. Këta
u kthyen në jetë e mbretëruan me Krishtin për një
mijë vjet. 5 Por të vdekurit e tjerë nuk u kthyen në
jetë deri sa të mbusheshin një mijë vjet. Kjo është
ringjallja e parë. 6 I lum dhe i shenjtë është ai që
ka pjesë në ringjalljen e parë. Mbi ata vdekja e
dytë nuk ka pushtet, por ata do të jenë priftërinj
të Perëndisë dhe të Krishtit dhe do të mbretërojnë
me të një mijë vjet. 7 Dhe kur të kryhen të një mijë
vjetët, Satani do të zgjidhet nga burgu i tij, 8 dhe
do të dalë të mashtrojë kombet që janë në të katër
anët e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë ata

për luftë; numri i tyre do të jetë si rëra e detit. 9 Dhe
ata do të lëvizin në të gjithë sipërfaqen e dheut dhe
do ta rrethojnë fushën e shenjtorëve dhe qytetin e
dashur. Por nga qielli do të zbresë zjarr, i dërguar
nga Perëndia, dhe do t'i përpijë. 10 Atëherë djallin
që i kishte mashtruar, do ta hedhin në liqenin e
zjarrit e të squfurit, ku janë bisha dhe profeti i
rremë; dhe do të mundohen ditë e natë në shekuj
të shekujve. 11 Pastaj pashë një fron të madh të
bardhë dhe atë që ulej mbi të, nga prania e të cilit
iku dheu dhe qielli, dhe nuk u gjet vënd për ata.
12 Dhe pashë të vdekurit, të mëdhenj e të vegjël,
që rrinin në këmbë përpara Perëndisë, edhe librat
u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që është libri i
jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave
të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. 13 Dhe
deti i dorëzoi të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja
dhe Hadesi dorëzuan të vdekurit që ishin në ta;
dhe ata u gjykuan secili sipas veprave të veta.
14 Pastaj vdekja dhe Hadesi u flakën në liqenin
e zjarrit. Kjo është vdekja e dytë. 15 Dhe, nëse
ndokush nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u
flak në liqenin e zjarrit.

21

1 Dhe pashë një qiell të ri dhe një dhe të ri; sepse
qielli i parë dhe dheu i parë kishin shkuar, dhe
deti nuk ishte më. 2 Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin
e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli,
nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur
për burrin e vet. 3 Dhe dëgjova një zë të madh nga
qielli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me
njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të

jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë
me ta, Perëndi e tyre. 4 Dhe Perëndia do të thaijë
çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë
më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjërat
e mëparshme shkuan". 5 Dhe ai që rrinte mbi fron
tha: "Ja, unë i bëj të gjitha gjërat të reja". Dhe më
tha: "Shkruaj, sepse këto fjalë janë të vërteta dhe
besnike". 6 Edhe më tha: "U bë! Unë jam Alfa dhe
Omega, fillimi dhe mbarimi! Atij që ka etje unë do
t'i jap si dhuratë nga burimi i ujit të jetës. 7 Kush
fiton do t'i trashëgojë të gjitha gjërat; dhe do të jem
për të Perëndi dhe ai do të jetë për mua bir. 8 Kurse
për frikacakët dhe të pabesët, dhe të neveritshmit
dhe vrasësit, dhe kurvëruesit, dhe magjistarët, dhe
idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, pjesa e tyre do
të jetë në liqenin që digjet me zjarr dhe squfur, që
është vdekja e dytë". 9 Pastaj erdhi drejt meje një
nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat plot
me shtatë plagët e fundit, dhe foli me mua, duke
thënë: "Eja, do të të tregoj nusen, gruan e Qengjit".
10 Dhe më çoi në Frymë mbi një mal të madh dhe
të lartë, dhe më tregoi qytetin e madh, Jeruza-
lemin e shenjtë, që zbriste nga qielli, nga Perëndia,
11 duke pasur lavdinë e Perëndisë. Dhe shkëlqimi
i saj i ngjante me një gur shumë të çmuar, si gur
diaspri kristalor. 12 Ai kishte një mur të madh
dhe të lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te portat
dymbëdhjetë engjëj, dhe emra të shkruar mbi to,
të cilat janë emrat e të dymbëdhjetë fiseve të bijve
të Izraelit. 13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu
tri porta, nga jugu tri porta dhe nga perëndimi tri
porta. 14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë

themele dhe mbi to ishin emrat e dymbëdhjetë
apostujve të Qengjit. 15 Dhe ai që fliste me mua
kishte një kallam ari, për të matur qytetin, dyert
e tij dhe murin e tij. 16 Dhe qyteti kishte formë
katërkëndësh, dhe gjatësia e tij është sa gjerësia; ai
e mati qytetin me kallamin deri në dymbëdhjetë
mijë stade; gjatësia, gjërësia dhe lartësia e tij janë të
barabartë. 17 Mati edhe murin, që ishte njëqind e
dyzet e katër kubitë, me matje njeriu, domethënë
engjëllit. 18 Muri ishte bërë ishte prej diaspri;
dhe qyteti ishte prej ari të kulluar, i ngjashëm
me kristal transparent. 19 Themelet e murit të
qytetit ishin stolisur me gjithfarë gurësh të çmuar;
themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti prej safiri,
i treti prej kalcedoni, i katërti prej smeraldi, 20 i
pesti prej sardoniku, i gjashti prej sardi, i shtati
prej krizoliti, i teti prej berili, i nënti prej topazi,
i dhjeti prej krizopazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti,
i dymbëdhjeti prej ametisti. 21 Dhe të dymbëdhjetë
portat ishin dymbëdhjetë margaritarë, secila portë
ishte bërë prej një margaritari të vetëm, edhe
sheshi i qytetit ishte prej ari të kulluar, si kristal
i transparent. 22 Dhe nuk pashë asnjë tempull në
të; sepse Zoti Perëndi i plotfuqishëm dhe Qengji
janë tempulli i tij. 23 Dhe qyteti nuk ka nevojë për
diell, as për hënë që të ndriçojnë në të, sepse lavdia
e Perëndisë e ndriçon atë, dhe llamba e tij është
Qengji. 24 Dhe kombet e të shpëtuarve do të ecin
në dritën e tij; dhe mbretërit e dheut do të sjellin
lavdinë dhe nderin e tyre në të. 25 Dhe portat e tij
nuk do të mbyllen asnjëherë gjatë ditës, sepse nuk
do të ketë asnjëherë natë. 26 Edhe në të do të sjellin

lavdinë dhe nderin e kombeve. 27 Edhe nuk do të
hyjë asgjë e papastër dhe askush që kryen neveri
e gënjeshtër, por vetëm ata që janë të shkruar në
librin e jetës të Qengjit.

22

1 Dhe më tregoi lumin e pastër të ujit të jetës, te
kthjellët si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë
dhe i Qengjit. 2 Në mes të sheshit të qytetit, këtej e
andej lumit, ishte druri i jetës që jep dymbëdhjetë
fruta, dhe që nxjerr frutin e saj në çdo muaj; dhe
gjethet e drurit janë për shërim të kombeve. 3 Dhe
asnjë mallkim nuk do të ketë më; dhe në të do të
jetë froni i Perëndisë dhe i Qengjit, dhe shërbëtorët
e tij do t'i shërbejnë; 4 ata do të shohin fytyrën
e tij; dhe emri i tij do të jetë mbi ballin e tyre.
5 Dhe atje natë nuk do të ketë; edhe nuk kanë
nevojë për llambë, as për dritë dielli, sepse Zoti
Perëndi i ndriçon; dhe ata do të mbretërojnë në
shekuj të shekujve. 6 Dhe më tha: "Këto fjalë janë
besnike dhe të vërteta; dhe Zoti, Perëndi i profetëve
të shenjtë, dërgoi engjëllin e tij, për t'u treguar
shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për
së shpejti. 7 Ja, unë vij shpejt; lum ai që i ruan
fjalët e profecisë së këtij libri". 8 Dhe unë, Gjoni,
jam ai që kam parë dhe dëgjuar këto gjëra; dhe
kur dëgjova dhe pashë, rashë për ta adhuruar
përpara këmbëve të engjëllit që m'i tregonte këto
gjëra. 9 Dhe ai më tha: "Ruaju se e bën! Sepse
unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëllezërve të tu,
profetë, dhe të atyre që i ruajnë fjalët e këtij libri.
Adhuro Perëndinë!". 10 Pastaj më tha: "Mos i vulos
fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është

afër. 11 Kush është i padrejtë, le të vazhdojë të
jetë i padrejtë, kush është i ndyrë le të vazhdojë
të jetë i ndyrë, kush është i drejtë le të vazhdojë të
praktikojë drejtësinë, dhe kush është i shenjtë le të
vazhdojë të shenjtërohet. 12 Dhe ja, unë vij shpejt,
dhe shpërblimi im është me mua, për t'i dhënë
gjithsecilit sipas veprave që ai ka bërë. 13 Unë jam
Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i
fundit". 14 Lum ata që i kryejnë urdhërimet e tij, që
të kenë të drejtën për drurin e jetës dhe për të hyrë
në portat e qytetit. 15 Jashtë janë qentë, magjis-
tarët, kurvarët, vrasësit, idhujtarët dhe kushdo që
do dhe zbaton gënjeshtrën. 16 "Unë, Jezusi, dërgova
engjëllin tim për t'ju dëshmuar për këto gjëra nëpër
kisha. Unë jam Rrënja dhe pasardhja e Davidit,
ylli i ndritshëm i mëngjesit". 17 Dhe Fryma dhe
nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le të thotë:
"Eja!". Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le
të marrë si dhuratë ujin e jetës. 18 Unë i deklaroj
kujtdo që dëgjon fjalët e profecisë së këtij libri, se
nëse ndokush do t'i shtojë këtyre gjërave, Perëndia
do të dërgojë mbi të plagët e përshkruara në këtë
libër. 19 Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit të
kësaj profecie, Perëndia do t'i heqë pjesën e tij nga
libri i jetës nga qyteti i shenjtë, dhe nga gjërat që
janë përshkruar në këtë libër. 20 Ai që dëshmon për
këto gjëra, thotë: "Po, unë vij shpejt. Amen". Po,
eja, Zoti Jezus. 21 Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me
ju të gjithë. Amen.

Bibla e Shenjtë
The Holy Bible in Albanian

Public Domain

Language: shqiptar (Albanian, Tosk)

Translation by: Albanian Bible Society

This Bible is in the PUBLIC DOMAIN in the United States. You may copy it freely.

2014-09-04

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Oct 2020
92fc4cc0-e5ee-58a5-884d-3139a6413894